

РЕШЕНИЕ

№ 7369

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 16.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8744** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Фондация „Антикорупционен фонд“, ЕИК[ЕИК], представлявана от директора Б. С., срещу Решение изх. № ЗДОИ-1/29.06.2020 г. за отказ на изпълнителния директор на МБАЛ [фирма] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление по ЗДОИ с вх. № ЗДОИ- 1/18.06.2020 г. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Жалбоподателят счита, че изисканата информация има характера на обществена по смисъла на чл.2, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ. Позовава се на наличието на надделяващ обществен интерес. Моли съда да отмени Решение изх.№ЗДОИ-1/29.06.2020 г. като задължи административния орган да предостави изисканата със заявлението информация. Претендира направените по делото разноски.

Жалбоподателят „Антикорупционен фонд“, чрез юриск. П. в с.з поддържа изложеното в жалбата. Представя писмени бележки. Претендира за направените по делото разноски.

Ответникът – изпълнителен директор на МБАЛ „П.“, чрез адв. М., в с.з. оспорва жалбата. Навежда аргументи, че исканата информация не попада в обхвата на специалната цел на ЗДОИ. Претендира адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши

проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в законоустановения срок. По съществуто ѝ съдът взе предвид следното:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е започнало по заявление на жалбоподателя с вх.№ЗДОИ-1/18.06.2020 г., с което се иска предоставянето на достъп до следната информация - „Копия от всички договори за дарения, сключени от МБАЛ [фирма] във връзка с пандемията от COVID 19 в периода от 10.03.2020 г. до подаване на заявлението“. Посочен е електронен адрес, на който да бъдат изпратени копия на сключените договори. С Решение изх.№ ЗДОИ-1/29.06.2020 г. изпълнителният директор на МБАЛ [фирма] е постановил отказ за предоставяне на заявената информация. Органът е мотивирал решението си с това, че изисканата информация не е обществена по смисъла на закона, тъй като се отнася до дейност на частни лица и дарителският акт е строго личен акт. Решението е обжалвано пред Административен съд- Пазарджик, от където с Определение № 1289/01.09.2020 г. е изпратено по компетентност на Административен съд- София- град.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Безспорно МБАЛ [фирма] има характера на „публично- правна организация“ и е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ., следователно оспореното решение, издадено от ответника като представляващ задължения субект, е акт на компетентен административен орган. При издаването на акта е спазено изискването за форма – отказът е обективиран в нарочно писмено решение, като съдържа задължителните реквизити, регламентирани в чл.59, ал.2 АПК, и специалните предвидени в нормата на чл.38 ЗДОИ. Действително правното основание, посочено от ответника не е сред тези, регламентирани в чл.37 ЗДОИ, но при положение, че търсената информация не покрива критериите по чл.2, ал.1 ЗДОИ, то съответно и основанията за отказ по посочената разпоредба са неприложими.

Не се установяват допуснати нарушения на административно- производствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и които да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен и материалният закон. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира,

създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Не е спорно, че МБАЛ „П.“ е лечебно заведение по см. на Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ и като такова осъществява дейностите по чл.19, ал.1 от закона. Според чл.6, ал.3 ЗЛЗ лечебните заведения предоставят информация за извършваната от тях медицинска дейност, както и медико-статистическа информация съгласно наредба на министъра на здравеопазването, съгласувана с Националния статистически институт, а лечебните заведения, които се финансират от бюджета на Националната здравноосигурителна каса и/или от държавния бюджет, предоставят информация за извършените от тях разходи при осъществяване на дейността си по ред, определен с наредбата по ал.3 – ал.4 на чл.6 ЗЛЗ.

Общизвестен факт е, че в началото на пандемията от COVID 19 бяха оповестени данни за направени дарения за лечебни заведения и Министерство на здравеопазването под формата на парични средства, медицински консултативи или апаратура, във връзка с пандемията.

Съдът намира, че договорите за дарение, сключени между дарителите и МБАЛ „П.“ в тяхната цялост нямат характера на обществена информация по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ – те касаят морален акт на дарителите и с такива договори не се създават задължения за разпореждане със средства на лечебното заведение. Тези договори не са част от дейността на задължения субект, регламентирана в ЗЛЗ и посочена по-горе, съответно не попадат в обхвата на понятието обществена информация, така както е регламентирано в чл.2, ал.1 ЗДОИ. Освен това съдържанието на тези договори по никакъв начин няма да помогне на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект – тя се подчинява на други критерии, разписани в ЗЛЗ и се отчита по посочения в закона ред. В допълнение, правото на дарителя да остане анонимен е свързано с морални принципи и аргументи, касаещи неговите собствени разбирания

за обществено-полезна дейност и ненужността от афиширането и популяризирането ѝ. В този смисъл, съдът намира, възраженията, наведени от жалбоподателя за наличие на надделяващ обществен интерес от разкриването на заявената информация, за неоснователни. Съгласно § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти по ЗДОИ. В разглеждания случай не се доказва наличието на надделяващ обществен интерес, тъй като за разлика от информацията по чл.6, ал.3 ЗЛЗ за извършваната от лечебните заведения медицинската дейност, разкриването на договорите за дарение между частно лице и лечебното заведение по никакъв начин няма да допринесе за информираността на обществеността по въпросите свързани с пандемията от COVID 19.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Фондация „Антикорупционен фонд“, с ЕИК[ЕИК], срещу Решение изх. № ЗДОИ-1/29.06.2020г. на изпълнителния директор на МБАЛ [фирма], с което е отказано да се предостави достъп до обществена информация по заявление по ЗДОИ с вх. № ЗДОИ-1/18.06.2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: